

1971—2021

Cabaret: Ans Fernhout, Henk Breukelman, Louw Keegstra,
Iren Nauta en Dirk Wolse;
Diashow: Henk Breukelman
Fototentoonstelling: JP Boersma, Tom Bolhuis, Bente Koole en
Daan van der Pijl
Instuif: Jacob Stolk
Jubileumcommissie: Ans Fernhout, Henk Breukelman, Louw Keegstra,
Wim Noppers, Dirk Wolse en Jaap Zwarteveen
Samenstelling boekje: Jaap Zwarteveen

***Herinneringen aan 50 jaar
Ontmoetingskerk***

Voorwoord Herinneringen aan 50 jaar Ontmoetingskerk

Eind vorig jaar kwam in de kerkenraad ter sprake dat het op 21 augustus 2021 50 jaar geleden is dat de Ontmoetingskerk in gebruik werd genomen en de 1e kerkdienst werd gehouden in de toen nieuwe kerk. Vraag was toen, op welke wijze kunnen we hier aandacht aan besteden.

De discussie die daarover plaatsvond kennen we niet, maar via ds. Klaas de Lange zijn een aantal kerkleden benaderd om dit op te pakken. Hiermee werd de jubileumcommissie een feit.

Een resultaat hiervan is dit jubileumboekwerk. Een samenstelling met van (oud) gemeenteleden ontvangen bijdragen met mooie verhalen en belevenissen van de afgelopen 50 jaar in en rond de Ontmoetingskerk.

Uiteraard zijn we hiermee niet compleet, maar het geeft een indruk van de vele activiteiten en het wel en wee in en rondom onze Ontmoetingskerk.

Een ander resultaat is dat er op 29, 30 en 31 oktober een aantal festiviteiten worden georganiseerd:

Vrijdag 29 oktober 's avonds **een instuif voor jong en oud** in het jeugdhonk;

op zaterdag 30 oktober een **reünie** met cabaret,

en op zondag 31 oktober een **jubileumdienst** waarin voorgaan ouderenpastor Marjolen Veerbeek, ds. Klaas de Lange en jeugdpredikant ds. Eva Bruggeman, met medewerking van Ap Schouten, organist, muzikale medewerking vanuit de gemeente en het Veluws Mannenensemble o.l.v. Wilbert Magré.

Na afloop is er een gezellig samenzijn met cabaret en besluiten we met een gezamenlijke lunch.

Door de Coronapandemie konden we lange tijd niet fysiek in de kerk aanwezig zijn, later op anderhalve meter afstand met maximaal dertig personen en weer later met honderd.

Vanaf 25 september kunnen we weer allemaal de kerk bezoeken zonder afstand van elkaar te houden, waarmee de festiviteiten voor ieder die dat wil zonder verdere beperkingen door kunnen gaan.

Wandelen met "de dominee"

Het is voor velen van ons een boeiende periode geweest : de vele "heilige huizen", meestal met interieur en vaak met een rondleiding, waarvoor Dirk Kamminga contact had gezocht met de koster. Louw Keegstra en Wiebe Nijluning hadden dan de route uitgezet. De belevenissen en het contact daarbij met medekerkgenoten kortom, het was een prachtige periode.

Bron: Jenneke Schilpzand

Ruim 60 mensen vanuit diverse kerkgenootschappen in Lelystad presenteren:

Musical

ESTER

Een grootse bewerking van het bijbel verhaal.

Oorspronkelijke script:
Gerard van Midden, tekst
Gerard van Amstel, muziek

datum: 6 juni 1998
tijd: 14 uur en 20 uur
plaats: De Kubus,
Agorabaan 3, Lelystad

kaartjes vanaf f5,-
vanaf 10 mei verkrijgbaar

informatie: 0320-232717

JOZEF

Het Bijbelverhaal als musical

Oorspronkelijke script:
Gerard van Midden, tekst
Gerard van Amstel, muziek

Datum: 27 april 2002
Tijd: 14 uur en 20 uur
Plaats: De Kubus,
Agorabaan 3, Lelystad

Kerkzijn vóór bouw Ontmoetingskerk

Het gezamenlijk kerken van de Gereformeerde Kerk en de Ned. Hervormde Kerk is begonnen op het werkeiland, Lelystad-Haven.

De eerste kerkdienst van de Hervormde Gemeente en de Gereformeerde Kerk in Lelystad vond plaats op 15 oktober 1967 in de gymzaal van de openbare Almere school aan de Middelgronden, als kerkelijke wijkgemeente van Dronten.

Elke week een rij stoelen erbij en toen de stoelen op waren, werden de gymnastiekbanken erbij gezet onder regie van koster/kapper Elzinga. Na de tweede dienst 's middags moest de gymzaal weer in z'n oude staat worden opgeleverd. De twee predikanten die destijds de diensten verzorgden waren ds. Oosthoek (Ned. Herv.) en ds. Houtman (Geref.) Organist was de heer Hak van Lelystad-Haven.

Na de gymzaal volgde de Brugzaal, in de ruimte achter de supermarkt van Albert Heijn (dat is nu de Lidl) en nog weer later in de Brugzaal boven de winkels van het Lelycentre in de Koopmansstraat. De Brugzaal werd in gebruik genomen op 20 juli 1969. En in 1971 dus de Ontmoetingskerk, nu vijftig jaar geleden.

Institutionering zelfstandige kerken in Lelystad

Op 5 januari 1969 werd de Gereformeerde Kerk geïnstitueerd en ging als zelfstandige kerk verder, in samenwerking met de Hervormde Gemeente, waarna al snel een beroep werd uitgebracht op ds. C. Houtman. Alles werd gezamenlijk opgezet, met veel kansen om alles goed te organiseren. Lelystad liep voorop in ontwikkelingen die elders in het land schoorvoetend in gang werden gezet. In Lelystad moest dat kunnen, waar een nieuwe gemeenschap met een pioniersgeest werd opgebouwd. Op 1 januari 1973 werd de Nederlandse Hervormde Gemeente Lelystad zelfstandig.

Ontwerp Ontmoetingskerk

In 1968 is de Ontmoetingskerk ontworpen door architect Onno Greiner uit Amsterdam.

De uitgangspunten van de opdrachtgevers waren: geen isolement, geen gebouw alleen voor religieuze bijeenkomsten, maar een gebouw dat voor vele doeleinden gebruikt kan worden, met op één plek een mogelijkheid tot benadrukken van het 'bij elkaar zijn met een doel'. Greiner werkt ze als volgt uit:

binnenkomend treft men een hal met buffet/bar aan, vervolgens een aantal ruimten die gebruikt kunnen worden voor o.a. cursussen, bijeenkomsten, clubwerk, crêche; om de binnentuin heenlopend komt men via het liturgisch centrum, steeds een niveau zakkend, in de kerkruimte.

Bron: Otto Greiner

Naamgeving nieuwe kerk

In de kerkenraadsvergadering van 17 mei 1971 wordt besloten gemeentelieden te laten beslissen over de naamgeving van de nieuwe kerk. Daarvoor kan de gemeente kiezen uit de volgende mogelijkheden: De Nieuwe Aarde; Open Hof; Uitzicht; Onderweg; Toekomstkerk en Ontmoetingskerk. Stembiljetten kunnen in een bus in de Brugzaal worden ingeleverd. De naam Ontmoetingskerk krijgt de meeste stemmen.

Bron: kerkblad Oostelijk Flevoland juni 1970

Musical Ester

Op initiatief van ds. Niek van Exel werd in 1998 de musical 'Ester' op de planken gebracht. Meer dan zestig mensen uit diverse kerkgenootschappen deden mee in deze musical.

Het team van de musical is uitgegaan van de bestaande musical, maar gaf een eigen interpretatie aan het stuk. 'We hebben een andere Ester gemaakt, zo als zij volgens ons moet zijn' legt regisseur Wim Bok uit. Ester was eigenlijk iemand die van de pracht en praal in het paleis genoot. Wij hebben haar bewuster gemaakt, als iemand die graag het Joodse volk wil redden, daarmee heeft de musical een actueel thema. Etnische minderheden moeten, net als in de musical, een eigen plaats vinden in de maatschappij.

Musical Josef

Al maanden wordt er hard gewerkt aan de musical 'Jozef'. Het is een bijzondere uitvoering, waaraan 80 deelnemers van verschillende kerkgenootschappen meewerken. De Lelystadse productie staat onder leiding van Arineke Pols, de regie is in handen van Arja Kruis en het koor, ondersteund door een combo, wordt geleid door Gea Bussink.

Kerk creatief

Jazeker, dat zijn wij. Na het succes van de musical Ester staat er nu een nieuwe musical op stapel: de musical 'Jozef'.

De rode draad in het stuk is Dina, de zus van Jozef. Door haar bril bekijken we Jozef. Een verrassend perspectief, waarin de vraag vóór ligt wat de relatie van Jozef tot zijn broers voor Dina betekent en voor haar geschiedenis met haar broers. Een geschiedenis van moord op haar minnaar, die zij een verkrachter noemen. Wie is zij?.....is de intrigerende vraag die door het stuk heenloopt. Sterk creatief zo noem ik het. En creatief zijn we in allerlei vormen. Tot het schrijven van eigen scènes in het bestaande script, het componeren van nieuwe stukjes muziek, en de choreografie van dansjes aan toe.

Ik sta er steeds weer perplex van als ik zie wat er aan creativiteit in mensen naar boven komt. Met heel andere ogen leer je elkaar zien en op een heel andere wijze leer je elkaar kennen. Wat een verrijking in persoonlijke contacten en in kerk zijn met elkaar!!

Bron: Flevopost, Wim Kamp en Dirk Wolse

De vrijdag is de rustdag, men gaat stappen in Elburg, er is ooit een bezichtiging geregeld van de korenmolen in Elburg, fietsen, zwemmen in het Randmeer, heerlijk rustig een boek lezen, buurten, kortom zoals kamperen ook hoort te zijn. Geen verplichtingen, 's avonds wil men bij belangstelling nog wel eens een dropping organiseren.

De zaterdagmorgen worden de boodschappen gedaan voor de rest van het weekend en door een aantal deelnemers voorbereidingen gepleegd voor de kerkdienst van zondagmorgen.

Zaterdagmiddag wordt vaak een volleybaltoernooi georganiseerd en dan aansluitend de barbecue. Iedereen die mee wil doen pakt tafel en stoel op en in een grote kring gaat dan de barbecue van start. Deze loopt meestal van eind van de zaterdagmiddag over in de vroege zondagmorgen.

Uitslapen op zondagmorgen is er echter niet bij want om plm. 10.30 uur start de dan op het Kerkkamp de met elkaar voorbereide dienst.

Ook hier komen vaak niet kampeerders op af en worden door de kampeerders verwelkomd.

Na de dienst is er dan weer het gezamenlijke koffiedrinken en worden de overgebleven restjes opgemaakt.

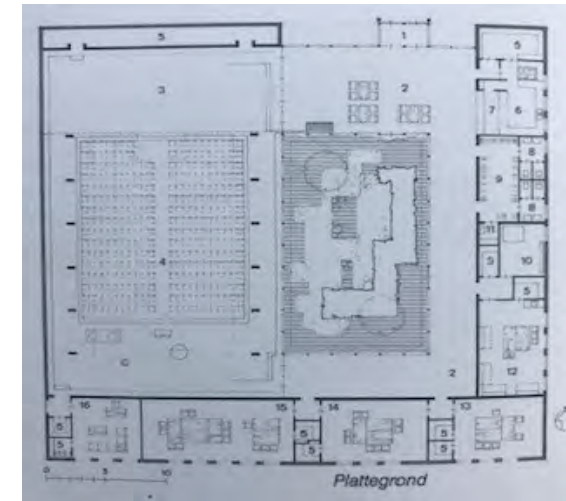
Nadat iedereen dan uitgenodigd wordt om het kampgeld af te rekenen met de organisatoren begint het grote opruimen.

Bij mooi weer organiseert de jeugd dan een zeepglispeel over de plastic grondzeilen, dit tot hilariteit van de oudere toeschouwers.

Daarna is het afscheid nemen van elkaar en met een terugblik op een mooi weekend weer huiswaarts.

Te vermelden valt dat er in mei 2003 een prachtig jubileumboek is verschenen over 25 jaar Kerkkamp. Ik heb de vrijheid genomen vanuit deze bundel diverse gegevens over te nemen.

Bron: Wim Noppers en Flevopost mei 1971

Eerste steenlegging Ontmoetingskerk 21 november 1970

Mijn naam is Ida van Donkersgoed-Middelbos, in 1969 zijn wij (Vader, Moeder, zus, broer, ik en zusje) in Lelystad komen wonen, wij woonden destijds op Hemmeland 1 en hoorden bij één van de eerste bewoners van Lelystad.

We gingen naar de kerk in de Brugzaal, altijd lopend naar de kerk kan ik me herinneren. Er werd een nieuwe kerk gebouwd in Lelystad Zuid, de Ontmoetingskerk. In de Brugzaal werd een bijeenkomst georganiseerd met allerlei spellen en tegen betaling kon je daar aan mee doen.

Ik kan mij herinneren dat er een mand met sinaasappelen stond met daarop een getal, ieder kind mocht een sinaasappel pakken, er zaten twee sinaasappels in met de datum van de 1e steenlegging van de Ontmoetingskerk (21-11) en het jaartal (1970) na afloop werd bekend gemaakt wat het winnende getal was. Ron Kettenis en Ida Middelbos waren de gelukkigen. Ik was acht jaar, veel weet ik er niet meer van, wel dat ik het allemaal heel spannend vond en bang was dat ik de steen zou laten vallen want hij was best wel zwaar .

Bron: Ida van Donkersgoed—Middelbos

De 1e steenlegging wordt gedaan door twee kinderen vanuit de gedachte, dat wij deze kerk niet alleen bouwen voor onszelf, maar hoofdzakelijk voor onze kinderen.

Bron: Kerkblad Oostelijk Flevoland 14-11-1970

Op de foto v.l.n.r. Ida Middelbos, Ron Kettenis en ds. Oosthoek.

De donderdagmorgen begint met de Hemelvaartsdienst voorbereid door de dienstdoende dominee die veelal ook mee kampeert met aansluitend gezamenlijk, liefst buiten, koffie drinken. Deze ochtend loopt vaak ver door in de middag omdat er na de koffie ook nog wel wat anders onder de kurk zit. Ook niet kampeerders die 's morgens rechtstreeks van huis komen bezoeken nog steeds graag deze dienst.

Op de donderdagavond is er dan in de kuil een groot kampvuur, (als het weer het toelaat), waarbij soms uit overvolle borst vele liedjes gezongen worden en waar bij "Catootje naar de botermarkt" nooit vergeten wordt. Traditie is dat dit festijn wordt afgesloten met het Flevolandse volkslied.

Op de woensdagavond komen de meeste kampeerders zich druppelsgewijs installeren. Met veel genoegen wordt soms het geklungel van het opzetten van tenten enz. gadeslagen door de kampeerders van het eerste uur. Tegenwoordig is dat met al die caravans en campers met uitrol luifels een stuk minder spectaculair.

Activiteiten georganiseerd vanuit de Ontmoetingskerk

Gezinsdag en Kerkkamp

Samen op weg

Als er één ding is dat bij Gezinsdag en Kerkkamp past, dan is het wel SAMEN. Een ontmoeting van een veelkleurigheid aan gemeenteleden die op Hemelvaart een weekend samen optrekken, zonder verplichtingen, ruimte voor ieders eigenheid.

1971: De Ontmoetingskerk is dan nog niet in gebruik, de dan bestaande jeugdraad met als jeugdouders Harm Sloots heeft het idee geopperd om op Hemelvaartsdag een Gezinsdag in het Zuigerplasbos te organiseren.

Een dag voor jong en oud en met de toen vele jonge gezinnen, zijn er dan ook veel kinderen. Om 10 uur geopend met samenzang en een "hagepreek". Daarna volop spelletjes, volleybal, gekostumeerd voetbal (jeugd tegen kerkenraad), en aan het eind van de middag soep met broodjes en worst.

Er zijn ongeveer 5 jaar achter elkaar Gezinsdagen georganiseerd, eerst dus in het Zuigerplasbos bij slecht weer in een grote tent, later bij Z60 een soort kampeerboerderij van de Rijksdienst in het buitengebied van Dronten en daarna voortgezet op het jeugdkampeerterrein "De Abbart". Omdat het weer op Hemelvaartsdag nog wel eens grillig kan zijn kwamen in 1977 een aantal gezinnen (Dekker, Zwarteveen, Clay en Baars), na een weekendje op Texel met elkaar, op de gedachte om i.p.v. een Gezinsdag op Hemelvaartsdag er een Hemelvaartsweekend van te maken met meer kans op altijd wel een paar mooie (zonnige) kampeerdagen. Het KERKKAMP was hiermee geboren.

Van 1977 tot j.l. Hemelvaartsweekend is er een Kerkkamp geweest, de eerste twee keer op camping de Wilgen, later en tot nu toe op camping "de Abbart" (uitgezonderd het corona jaar), Weekends met strak blauwe hemel wisselen af met stortbuien en soms onweer, maar de saamhorigheid kan hierdoor niet kapot. Het programma van een Kerkkamp weekend is in de loop der jaren bijna niet gewijzigd.

In gebruik name Ontmoetingskerk 21 augustus 1971

*"Zomaar een dak boven wat hoofden
deur die naar stilte openstaat.
Muren van huid, ramen als ogen
speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnengaan
om recht voor God te staan"*

Dit intochtlied van Huub Oosterhuis werd zaterdagavond 21 augustus 1971 gezongen in Lelystad waar de oecumenische Ontmoetingskerk van de hervormden en gereformeerden in gebruik werd genomen. Een gezamenlijke kerk van hervormden en gereformeerden, die in het nieuwe land met nieuwe structuren bezig zijn. Want de oude grenzen tussen hervormd en gereformeerd zijn daar vrijwel geheel vervallen.

Verademing

"De kerk tekent zich als een dak tegen de horizon af," zegt de ontwerper, de Amsterdamse architect Onno Greiner. "Toen ik de kerk ging ontwerpen moest ik sterk denken aan de woorden in Genesis: In het begin was de aarde woest en ledig. Dat was voor mij een verademing, om uit de mierenhoop die het westen is, naar hier te komen om te werken in dit nieuwe land. De mensen hebben nu een dak boven hun hoofd, in Nederlands jongste en snelgroeïende stad." Dr. Ir. W.M. Otto, directeur van de Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders en landdrost in Flevoland, was er ook. "De kerk heeft als adres Schor Lelystad", zei hij. "Een schor is een buitendijks stuk land, het begin van landvorming, dat bij laag water droog valt en waar de getijden van eb en vloed nog heersen. Dat laatste is hier niet meer het geval, maar u zit als kerkelijke gemeente toch op het schor, en dat betekent voor u dat u er nog alles van kunt maken, u kunt de kerk nu ontwikkelen en inrichten naar de eisen van de toekomst."

De Ontmoetingskerk in Lelystad met haar fraaie contouren in het nieuwe land, staat er als een opgericht teken voor groeiende samenwerking tussen gereformeerden en hervormden.

Bron: Cees Timmer Trouw aug. 1971

De feestelijke dienst van in gebruik name van de Ontmoetingskerk wordt geleid door ds. Houtman en ds. Oosthoek, met medewerking van o.a. een blokfluitgroep, een kinderkoor en het kerkkoor 'Stella Maris'.

Bron: Kerkblad Oostelijk Flevoland 14-8-1971

Bron: Bouwe en Miep van der Weide

Herinneringen fam. Meeuwsen aan de Ontmoetingskerk

Op 21 oktober 1967 kwam de familie Meeuwsen vanuit de Wieringermeer naar Lelystad en werd welkom geheten door de kerken in Oost Flevoland. In die tijd werden naaldhakken gedragen, in de uitnodiging werden de dames verzocht geen naaldhakken te dragen in verband met de vloerbedekking.

In januari 1968 telde het ledenbestand 107 leden, waarvan 50 belijdend: 26 mannen en 24 vrouwen, en 57 doopleden: 22 jongens en 35 meisjes. Men moest alles vanaf het begin af opbouwen. De gemeenteleden hadden verschillende kerkelijke achtergronden en men kwam uit alle delen van Nederland met eigen tradities en gewoonten. In het begin was er nog geen zelfstandige kerk, maar was het een wijkgemeente van Dronten, zowel Gereformeerd als Hervormd, waar ook de centrale kerkenraadsvergadering gehouden werd.

In Lelystad werd samengewerkt in een federatie i/o. De kerkenraad van Lelystad bestond uit leden van zowel de Gereformeerde Kerk als de Hervormde Gemeente, om beurten zaten de predikanten de vergadering voor en de scriba's maakten om de beurt hun notulen.

Welkom

In april 1979 bezochten wij voor het eerst de Ontmoetingskerk.

Wat waren er veel kerkgangers. Wij vonden een plek op de verhoging, naast een zeer vriendelijke dame, zij wenste ons kerkelijk en financieel een heel goede tijd in Lelystad.

Deze lieve woorden van Sietske Bergmans zijn een mooie herinnering aan een hartelijk welkom in Lelystad.

Bron: Miny Nevenzel

Allerlei activiteiten die in de loop der jaren hebben plaatsgevonden in de Ontmoetingskerk

Kerk
Stembureau
Tentoonstellingsruimte
Film-/bioscoopzaal
TV - studio met live streams in coronatijd.
Stilte ruimte, dagelijks 10 – 12 uur
Gebedshuis.
Ontmoetingsplek.
KerstInn.
Theater weekeinde
Examenlokaal
Zalenverhuur
Drukkerij (Repro)
Feest- en partycentrum voor jubilea.
Kerkcafé
Eetzaal (sobere maaltijd)

Koffieochtenden

De koffieochtenden worden al jaren goed bezocht. Eerst in het Jeugdhonk en later na de verbouwing in de patio. Een belangrijk en goed bezocht onderdeel is het bloemschikken o.l.v. Wilma Wolse.

Bron: Alie Hof

De wijkpredikant (ds. Houtman) werd voorgedragen als predikant voor de nieuwe gemeente en werd met 90% van de stemmen gekozen. Er was inmiddels een bouwcommissie benoemd om kerkbouw voor te bereiden. Lelystad zat volop in een opbouwfase, op elk terrein.

Er werd een beheerscommissie opgericht om grond aan te kopen voor kerkbouw. Een kerk daarop te bouwen, inclusief inventaris en terrein afwerking, die onverdeeld ieder voor de helft eigendom zou worden van de Gereformeerde Kerk en de Hervormde Gemeente. Overal moesten nieuwe statuten, huishoudelijke reglementen en afspraken voor worden gemaakt. Ook voor het onderhoud, het kosterschap en de organisten. Veel moest in elkaar gepast worden, men kwam hier gezamenlijk redelijk goed uit.

Een bouwfonds werd in het leven geroepen. Er werd 70% subsidie ontvangen, omdat twee kerkgemeenschappen gezamenlijk bouwden. Per kerk moest er f 180.000 opgebracht worden.

Na enige discussie is de jonge kerk in Lelystad toegetreten tot de Raad van Kerken Oost Flevoland. En de eerste vrouwelijke diaken werd bevestigd: dat was toen vooruitstrevend, passend in een nieuwe gemeenschap. De kerkenraadsagenda's puilden uit van zakelijke en organisatorische zaken.

In de evangelisatiecommissie, het Interkerkelijk Appèl, werkten leden van de Hervormde Gemeente, Gereformeerde Kerk, Christelijke Gereformeerde Kerk en Vrije Evangelisch Gemeente samen.

Op 21 augustus 1971 werd de nieuwe kerk in gebruik genomen. Ds. Swets (Hervormd predikant) werd beroepen en nam het beroep per 23 april 1972 aan.

Bron: Marja Blik-Meeuwssen uit de memoires van haar vader

Ervaringen organist Oostwouder met de Ontmoetingskerk

Ik werd daar al snel als organist benoemd met als collega de heer Visscher. In het begin bespeelden we het harmonium dat achter in het gymnastieklokaal werd geplaatst. Later werd dat een klein elektronisch orgeltje.

Ook kwamen er veel predikanten van buiten de polder preken. Bij deze prekers waren vaak ook godsdienstonderwijzers van de Veluwe. En daar waren lieden onder die bijzonder goed konden preken. Ik herinner me zo'n predikant die vóór de dienst naar mij toekwam en zei "U bent de organist?" "Ja", zei ik.

“ Dan moet U naar aanleiding van de preek na het “Amen” maar een toepasselijk lied spelen of er over improviseren”, dan merk ik of U de preek begrepen heeft “.

Nadat hij zich na de dienst in het keukentje omgekleed had kwam hij naar me toe en en zei tegen mij “Je hebt het begrepen”.

Een pak van mijn hart. Je zult het maar anders geïnterpreteerd hebben.

Op 21 augustus 1971 speelde ik de officiële openingsdienst in de Ontmoetingskerk. Het grote orgel was nog niet klaar.

De firma Fonteijn & Gaal had daarom een klein pijporgel voor in de kerk geplaatst.

Op dit orgel begeleidde ik de gemeentezang in deze feestelijke openingsdienst en daarnaast ook het zangkoor “Stella Maris”.

Verder was er een kinderkoor gevormd van kinderen die op de Christelijke Basisschool “De Inktvis” zaten. Het openingslied was het bekende “Zomaar een dak boven wat hoofden “. Ik meen dat ds. Oosthoek en ds. Houtman de dienst leidden.

Het was de tijd dat het Liedboek voor de Kerken, de z.g. 491 gezangen, geleidelijk in gebruik werd genomen.

Vóór de dienst werden dan bepaalde moeilijke liederen doorgenomen.

Klaas Lamminga vertelde iets over het lied en attendeerde op moeilijke passages en dan gingen we aan de slag tot het moment dat de dienst begon.

voor de verschillende stemmen van geloven. Vaak klinken ze harmonieus door elkaar en versterken de kleuren de gemeenschap, soms was en is het moeilijk om de veelkleurigheid als rijkdom te ervaren en waren er momenten van spanning en breuk. Maar dat is de Ontmoetingskerk als dak, open ruimte om met vreugde voor korte of lange tijd onder te huizen, of eventueel met pijn achter je te laten. Geen massief gesloten instituut. (Soms was het dak overigens letterlijk open en had je als voorganger in de dienst een paraplu nodig om droog te blijven. En voor de verbouwing was de patio een open ruimte met de hemel als dak waaronder al die verschillende hoofden samen leefden).

Zomaar een dak, de Ontmoetingskerk als huis van God en mensen. Het gaat er menselijk aan toe (liturgisch centrum is ook podium voor toneel) en in dit huis woont het geheim van God (ooit in een Paasnacht in een lege kerk bij de brandende Paaskaars ervoer ik iets van het geheim). Precies die afwisseling is waar ik van houd. Onder dit dak ruimte voor ontmoeting met al die verschillende mensen met hun geloof en soms niet kunnen geloven die zoeken er voor elkaar te zijn. Onder dit dak is ruimte voor de ontmoeting met het geheim van God. Vaak loopt het door elkaar heen. Ik hoop dat het nog lang zomaar een dak boven wat hoofden zal blijven. Ook boven mijn hoofd.

Bron: Dirk Wolse

1 Zo-maar een dak bo-ven wat hoof-den,
deur die naar stil-te o-pen staat.
Mu-ren van huid, ra-men als o-gen,
speu-rend naar hoop en da-ge-raad.
Huis dat een le-vend li-chaam wordt
als wij er bin-nen gaan
om recht voor God te staan.

Een mijmering bij 50 jaar Ontmoetingskerk

“Zomaar een dak”

Als gastpredikant vanuit Dronten zal ik vast vanaf half jaren tachtig wel eens voorgegaan zijn in de Ontmoetingskerk. Toch is de eerste herinnering aan de Ontmoetingskerk die mij bij staat de dienst van bevestiging en intrede van ds. Evert van de Poll. Hij gebruikte daarin een kleurenwaaier van de schilder om de veelkleurigheid van de gemeente aan te geven. Een volgend moment in mijn herinnering gaat ook over de veelkleurigheid, de instelling van de Hervormde Pastoraatsgemeente en de bevestiging en intrede van haar eerste predikant ds. Gijsbert van den Brink. Beide gebeurtenissen maakte ik mee als voorzitter van de classis Flevoland. In 1996 werd ik tot mijn verassing zelf in de Ontmoetingskerk verbonden aan de Federatie Hervormd/Gereformeerd Lelystad.

Zomaar een dak boven wat hoofden, dit lied van Huub Oosterhuis verbeeldt voor mij de Ontmoetingskerk. De Ontmoetingskerk (in ieder geval wat de kerkzaal betreft) is veel dak. Het hout geeft er iets warmes aan en het ‘zomaar’ iets relativerends. Beide zijn mij in de kerk lief. De warmte van het gebouw en de gemeenschap is belangrijk in een soms kille en zakelijke wereld. Het relativerende maakt het gebouw en de gemeenschap niet massief en verstikkend. Ondanks de muren ademt de Ontmoetingskerk een zekere openheid. Open om binnen te komen; open om er uit te gaan; open om vaste bezoeker te zijn en open om een tijdje te verblijven. In de jaren 2000 zijn er gesprekken gevoerd over kerkzijn en gemeenteopbouw, één van de pictogrammen die in de gesprekken vaak gekozen werd als beeld van kerkzijn was een dak met als tekst erbij ‘zomaar een dak boven wat hoofden’. Zo hebben velen de Ontmoetingskerk als vast gemeentelid of tijdelijke bezoeker ervaren en nog. Ook voor mij was en is het een sprekend beeld van de Ontmoetingskerk, zowel als gebouw, als gemeenschap.

Zomaar een dak boven wat hoofden, voor mij klinkt daarin ook de veelkleurigheid van de gemeente die in de Ontmoetingskerk samenkomt. Letterlijk wellicht minder veelkleurig dan we zouden willen, maar figuurlijk een plek met veel ruimte voor verscheidenheid. Het ‘Regenbooglied’ en het lied van de ‘Toverbal’ zijn dan ook niet voor niets liederen die ik in de Ontmoetingskerk geleerd heb. Zelf heb ik veel ruimte in de Ontmoetingskerk ervaren (en nog)

Ook heb ik in de Ontmoetingskerk de bekende bariton David Hollestelle nog mogen begeleiden.

Een ander feit dat ik vergat te melden was de zangavond met Kees Deenik, de bekende bariton van de NCRV en dirigent bij veel zangavonden.

Hij kwam dan aanzetten met een trompettist en zei en passant “O ja, ik heb nog een Hongaars lied meegenomen, “Laten we er even naar kijken”. Ik wil dat ook nog graag zingen. Spannende dingen, maar leuk om te doen.

De eerste Kerstnachtsdienst die ik meemaakte was in restaurant “De Meerkoet” in Lelystad. Ik meen in 1968.

In de Ontmoetingskerk heb ik alle Kerstnachtsdiensten t/m 1989 gespeeld en natuurlijk met mijn trouwe en uiterst bekwame trompettist Klaas Kranenburg.

Bron: de heer P.J. Oostwouder

Herinneringen fam. Holwerda met de Ontmoetingskerk

Wij, Joke Holwerda – Noppers en Ate Holwerda zijn met onze ouders in 1968 in Lelystad komen wonen vanuit de Krim en Dokkum.

In 1971 werd de Ontmoetingskerk gebouwd door aannemer Joustra uit Lelystad. Als verhuis- en transportbedrijf vervoerden wij veel voor Joustra en zodoende brachten we ook veel materiaal naar de Ontmoetingskerk. Het is tijdens de bouw voorgekomen dat ik met truck en aanhanger onder de spanten stond op de plek waar nu de kerkzaal is.

Joke en ik kregen in 1969 verkering en gingen op catechisatie bij eerdergenoemde dominees. Daarna verloofd en op belijdeniscatechisatie bij ds. Houtman.

Voordat de Ontmoetingskerk er was werden er zaaltjes gehuurd in de Hoek van het IJ voor vergaderingen, catechisatie en jeugdclubs. In die tijd werd de jeugdclub, PROJELESTA (Protestantse Jeugd Lelystad) in het leven geroepen. Alles wat in het Hoek van het IJ gebeurde ging na het gereedkomen van de Ontmoetingskerk in het nieuwe pand verder. In de nieuwe kerk was ook een keuken met bar en op de bar was een bierpomp geïnstalleerd. Het geval wil dat we op een clubavond een wat saai programma hadden en dan ga je een beetje kattenkwaad uithalen en zo kwamen we bij de bierpomp terecht. Toch even stiekum proeven!

Toen we 's avonds thuis kwamen rook mijn vader dat we bier hadden gehad en vroeg hoe we daar aan kwamen. Na enig doorvragen vertelden we wat er was gebeurd en het gevolg was dat de bierpomp nog dezelfde week werd verwijderd!

Het eerste kostersechtpaar was de fam. Kraaienberg. Ik denk dat ze zo'n anderhalf jaar koster zijn geweest. Daarna werd het echtpaar Glas koster en die zijn heel lang koster geweest.

Toen wij trouwplannen kregen was het logisch dat we in de kerk zouden trouwen en een feest geven. Na een gesprek met de heer en mevrouw Glas waren die helemaal enthousiast als we dat zouden doen. Ik weet niet helemaal zeker of wij de eersten waren die in de Ontmoetingskerk zijn getrouwd, maar in ieder geval wel één van de eersten. De meeste nieuwe inwoners van Lelystad zijn getrouwd in de plaats waar ze vandaan kwamen.

We mochten het hele kerkgebouw gebruiken voor het feest! Na een paar weken werd dat teruggedraaid. We mochten alleen de zaal achter de schuifwand gebruiken, want er konden in de loop van het feest, na wat alcoholische versnaperingen, weleens rare woorden worden gezegd en dat kon niet in de kerkzaal. Achter de schuifwand blijkbaar wel! Toen wij aangaven dat de ruimte te krap was, werd er aangegeven dat we dan halverwege de kerkzaal wel een dekzeil van een vrachtwagen mochten spannen. Dat vonden we ook geen optie. Teneinde hebben ze toegezegd dat we de zaal achter de schuifwand en de gangen mochten gebruiken. 's Middags op de receptie zijn er 200 mensen geweest en 's avonds 300 op het trouwfeest. Het was propvol, maar we hebben een geweldig feest gehad! Ook dank zij de kosteren en hun hulpen o.a. Nollie Bosma en Anna van der Scheer. Tussen de receptie en het trouwfeest hebben we met onze families uit Friesland en Overijssel nog een voortreffelijke maaltijd gehad. De keuken in de kerk was daarvoor helemaal ingericht!

Bron: Joke en Ate Holwerda

En ineens kreeg ze een kijkje letterlijk in de keuken van al die huizen. Ze leggen hun prioriteiten heel anders dan wij. Het zit hem niet in de tuin en de verf, het zit hem in andere dingen.

Ooit hoorde ik een Marokkaanse vrouw tegen haar dochter zeggen op de vraag waarom ze zoveel geld uitgaf aan eten: eten kun je delen.

Anders liep ze terug vanuit die kledingzaak naar de Ontmoetingskerk: ineens ging ze ruiken, ineens was ze meer gespitst op binnen dan op buiten. Ineens was ze meerdere zintuigen gaan gebruiken dan alleen haar ogen.

Weer hadden wij iets geleerd.

Bron: Jakob Stolk

Ontmoetingsfestival te organiseren. Een festival met heerlijk Marrokaans eten, een rondleiding door Atolplaza en de kerk, een lezing door Joseph Oubelkas en heerlijke muziek en de meest waardevolle ontmoetingen. Na deze eerste editie zouden er nog 3 edities volgen (speciale dank aan Jong Teppema en Maaïke Holzman die zich daar jaren hard voor hebben gemaakt)! Van een kerk die niet goed wist hoe zich te verhouden en te verbinden met de buurt werden we de trekker van dit jaarlijkse festival.

Zo zie je dat je goed verhouden met de buurt om je heen, veel tijd, veel vallen en opstaan en energie kost, het vraagt onderhoud, maar het levert ook de allermooiste ontmoetingen op! Laten we onszelf uitdagen en op zoek gaan naar wat we met de erfenis van dit festival doen en laten we ons blijven onderdompelen in die mooie buurt om de kerk heen.

Tijd voor weer een nieuwe ronde van exposures ☺

Tot slot nog een stukje uit een tweede verslag van mijn vader:

Terug in het jeugdhonk. Ieder deed verslag. Vaak van de buitenkant: verveloos, groen, rommel...! Iemand van ons was naar binnen gegaan. In een winkel in het Lelycenter. Waar prachtige jurken worden verkocht voor Marokkaanse en Turkse vrouwen, die een kapitaal kosten: 600 euro.

Hoe kan die winkel overleven, zo vroeg ze zich hardop af. Deze jurken worden gekocht was het antwoord dat ze kreeg.

Het Mysterie van het verdwenen klokje

In den beginne scheidde ingenieur Lely het water en het land middels een dijk. Heel gestaag viel het land droog. De polder was nog woest en ledig en langzaam aan ontstonden er groene velden en tierde het koolzaad welig. De mens bouwde zich een nieuwe stad. Nadat de mens zich gevestigd had in die nieuwe stad kwam er het verlangen naar een eigen Godshuis. De architect Onno Greinen, die werd gevraagd voor het ontwerpen van onze kerk, moest sterk denken aan het scheppingsverhaal. Hij ontwierp de Ontmoetingskerk die zich aftekent als een dak tegen de horizon.

Zo kregen de mensen een dak boven hun hoofd, in Nederlands toen, jongste en snelst groeiende stad. Men wilde voor de nieuwe kerk heel graag een klok in een toren. Net als op het oude land. Het klokje zou dan de kerkgangers op zondag van verre oproepen om spoedig ter kerke te gaan. Het enthousiasme was groot maar hoe laat je zo'n wens in vervulling gaan? Er moest een stoere toren komen en er werd een vergunning aangevraagd. Maar helaas de aanvraag voor deze ambitieuze "torenbouw" werd door de RIJP niet gehonoreerd. Ook hadden niet alle gemeenteleden behoefte aan het zondagse gebeier! We waren immers een slaapstad! Er werd een alternatief gevonden. Enkele gemeenteleden met bouwkundige ervaring keurden de kubus boven de ingang waardig genoeg om er een klokje in te hangen.

Ondertussen was Ds. Swets beroepen die op het oude land nog wat connecties had. Deze dominee wist een klokje, waarnaar sommige gemeenteleden zo verlangen, in het plaatsje Rijk te hangen. Het klokje had daar al meer dan honderd jaar gebeierd en haar taak als samen roeper met verve vervuld! Het dorpje Rijk in de Haarlemmermeer moest wijken voor Schiphol, zo ook de Maranathakerk. De geboorte plek van ons klokje.

De deal was snel gesloten en met onze plaatselijke verhuizer werd het klokje naar Lelystad gehaald. Ze hing trots in het klokkentorentje maar...helaas de constructie en de architect accepteerden het klokje niet en na wat onfortuinlijke luidsessies werd haar de mond gesnoerd. Zo kwam er een einde aan haar kortstondig avontuur in het nieuwe land! Tijd heelt alle wonden en dan komt het terugzien in dankbaarheid. Dankbaarheid voor 50 jaar Ontmoetingskerk. Herinneringen worden opgehaald en ook werd er weer aan het klokje gedacht.

Gemeente- en oud gemeenteleden worden uitgenodigd voor het jubileum feest en ach dan denk je ook aan ons onfortuinlijk klokje. Waar zou ze zijn? We hebben het aan een ieder gevraagd die er maar iets van kon weten. Er gingen sporen van Noord-Holland, de Noordoostpolder, Groningen, Overijssel en Noord Brabant. Nergens is zij meer te vinden. De mensen die we hebben ontmoet tijdens onze zoektocht waren werkzaam als scriba van een Ontmoetingskerk, eigenaar van een uitvaartcentrum “De Ontmoeting”, die zondags kerkt in De Ontmoetingskerk in zijn woonplaats.

Een predikant die voor zijn kerkgebouw al jaren een klok zoekt. Zijn kerkgebouw heet de Ontmoeting. Een koster/beheerder van een Ontmoetingskerk. Buiten onze Ontmoetingskerk is dat 5 x ontmoeting. De klokjes waarvan wij dachten dat die het zouden kunnen zijn waren te groot of van kerken die reeds zijn verdwenen. Gek genoeg zijn heel veel van die klokken verhuisd naar hun plaatselijk begraafplaatsen. En ons klokje! Waar zou ze zijn? Ze werd ook wel liefkozend het “Angelusklokje” (Engelenklokje) van Ds. Swets genoemd. Zou ze nu ook ergens op een begraafplaats hangen en begrafenissen stoeten uitgeleiden? Eén ding is ons wel duidelijk geworden. Haar taak was de mensen op te roepen ter kerke te gaan waar God en de mensen elkaar ontmoeten en mensen zich met elkaar kunnen en mogen verbinden. Deze zoektocht gaf heel veel ontmoeting en verbinding met de mensen die wij interviewden. Ieder met een eigen verhaal. We hebben het klokje niet gevonden maar postuum heeft ze gedaan wat ze altijd deed. Mensen oproepen om elkaar te ontmoeten.

In het kerkblad schreef mijn vader er toendertijd nog over:
Na drie kwartier lopen ben ik toch maar even gaan zitten bij een speelplaats waar een stel kinderen aan het spelen zijn op en in een draaimolen. Eén blank meisje valt op. Zij mag niet meedoen. Ze doet nog een poging maar wordt hardhandig van de draaimolen af gehaald.

Plotseling zie ik mezelf zitten. Een oude man, in een blauw jack bij een speelplaats met kinderen. 20 jaar geleden zou het niet bij me zijn opgekomen, maar nu....! Stel je voor, één van de kinderen gaat naar moeder of vader en meldt iets verdachts! Er zit een man naar ons te kijken....! Wat moet ik zeggen?

Het meisje van een jaar of acht heeft haar step opgehaald en rijdt tot bij de schommels, niet ver bij me vandaan. 'Hallo'. 'Hallo' zeg ik terug. Ze rijdt wat rond me heen, schommelt wat. En komt dan bij me op de bank zitten. Ik vraag haar waarom ze niet mee mag doen. En ze vertelt, niet alleen daarover, maar ook over haar moeder en stiefvader, over haar broertje en haar vader die Amsterdam wonen. En die zij bijna nooit ziet. Als ik weer wegga, rijdt ze me vooruit en laat me zien waar ze woont. Ze staat daar op de oprit en het is alsof ze me in haar huis uitnodigt. Dat meisje maakte op dat moment van een voyeur (zo voelde ik me) even een opa. Wat kan er veel gebeuren als je de tijd neemt en om je heen kijkt.

We kwamen niet tot kant en klare antwoorden, maar na dat jaar waren we wel present en aanwezig, we kenden de buurt en de buurt kende ons al wat beter. Een mooi startpunt om elkaar wat vaker op te zoeken en wie weet waar dat toe kan leiden?...

Niet lang na dit jaar was er een Hemels Gelag met als thema ‘ik hou van mij’ volgens de voorbereiders een onderbelicht thema in het christelijk geloof. Ze daagden de gasten uit een campagne te bedenken voor dit thema en zo kwam een groepje op het idee om een ‘ik hou van mij festival’ te organiseren.

Dankzij de ervaring van het jaar daarvoor in de wijk, kenden we de weg in de wijk en durfden we deze eerste editie buiten te organiseren, middenin de wijk en buurtbewoners erover in te lichten. Een inspirerend klein festival, maar buiten een paar omstanders die van een afstandje kwamen kijken, werd de buurt nog nauwelijks bereikt. Maar het eerste zaadje voor het Ontmoetingsfestival was geplant en de buurt werd betrokken om het eerste

Ontmoetingskerk en de buurt

Wat is er zoal gedaan in de buurt en hoe lang is dat geleden, wat doen we nu nog in en met de buurt?

Het is natuurlijk een bijzonder iets, een voornamelijk witte kerk, in een buurt die heel multicultureel en multireligieus is. De meeste kerkgangers komen uit andere buurten dan de Atolwijk. Hoe verhouden we ons dan eigenlijk tot de buurt? Deze vraag was de aanleiding om in 2013 samen met de diaconie een pilot met Kerk in Actie aan te gaan; buurtgericht jongerenwerk. Ik mocht een jaar lang getraind worden in de presentiemethode en kreeg uren om als werker de kerk mee de buurt in te krijgen en ons gedurende dat jaar af te vragen: welke betekenis hebben wij voor de buurt? Een sprong in het diepe voor ons allemaal!

In dat jaar werd ik getraind te horen, voelen, zien, ruiken en proeven wat die buurt ons te vertellen heeft. Hierin nam ik tot twee keer toe gemeenteleden mee, met elkaar werden we begeleid door Herman Ijzerman, die ons meerdere exposures liet doen en met elkaar zochten we naar onze betekenis voor de buurt. Hoe kunnen we er voor deze buurt zijn?

Begonnen als klokje van de Maranathakerk, waar ze ook is en wat er ook gebeurt, horen we haar in gedachten beieren; Maranatha, Maranatha. Wat betekent "Onze Heer komt, onze Heer komt"!

Dat mag een hoopvolle boodschap zijn voor onze 50 jarige Ontmoetingskerk en voor ons.

Bron: Ans Fernhout

Jonggehuwden

Op dinsdag 29-7-1970 werd de eerste bijeenkomst 'Jonggehuwden' gehouden o.a. voor het versterken van het onderlinge contact. In die beginperiode viel er nog weinig te beleven in het nog prille Lelystad, zeker voor de jonge pasgetrouwde stelletjes.

Met ongeveer 15 stelletjes werden er eerst in het gebouw 'Hoek van het IJ' en later in de Ontmoetingskerk gezellige avonden gehouden met daarnaast soms een in die tijd hedendaags onderwerp.

Toen voor veel jonge stelletjes de uitgaansavond van de maand!

Men kwam vanuit alle delen van het land naar Lelystad in nieuwe woonwijken te wonen, de mannen aan het werk vaak buiten Lelystad en veel vrouwen thuis met de zorg voor de kinderen.

Door deze avonden kwam men redelijk snel in contact met meerdere jonge mensen.

Later is uit de Jonggehuwdengroep en de jeugdgroep Projelesta (zie blz. 11) het koor "Young People Singers" (zie blz. 16/17) ontstaan.

Over deze bundeling valt dan weer te vertellen dat het koor jaarlijks een grote feestavond (vaak met verkleedthema) organiseerde in de "Krakeling" toen een jeugdcentrum in Lelystad zuid aan de Fjord, nu het Inloophuis Open Haven van het Ido (zie blz. 31) *Bron: Wim Noppers en kerkblad Oostelijk Flevoland 26-9-1970*

The Young People Singers

In september 1971 was er een groepje van 15 enthousiaste jonge mensen en is het jongerenkoor de Young People Singers van start gegaan in de Ontmoetingskerk. Uit de eigen gelederen was er een dirigent (Dick van Bokhorst), een pianist (Arie Korteweg), twee gitaristen (Rent Fokkens/Dick van Bokhorst), drum (Stoffel Bij de Vaate) en een bas op een theekist (Wim Noppers) en zangers kwamen er steeds meer, al gauw waren er vijftig. Elke week kwam het koor bij elkaar om te oefenen en we zongen toen liedjes van W. Hardenbol maar ook traditionals, al dan niet bewerkt. En deze liederen wilden we graag ten gehore brengen in kerkdiensten (o.a. in Harderwijk, Diemen, Zwartsluis en Ermelo), ziekenhuizen, zorginstellingen en gevangenis. En als je als koor iets wilde voorstellen, was het in die tijd gebruikelijk om een plaat op te nemen. En zo bestaan er twee LP's; één uit de beginperiode en een plaat die op 25 april 1981 is opgenomen.

Later beschikte het koor over een dirigent vanuit Harderwijk die een zeer ervaren pianist meebracht. In Nederland zingt is deze pianist nog regelmatig te horen. De dirigent zorgde voor de liederen, die hijzelf schreef en op muziek zette, soms bijgestaan door de pianist. Bij optredens was er vaak een begeleidingsgroep van dwarsfluit, trompet, slagwerk en bas.

Kerkbladartikel na de opening op zaterdag 19 en zondag 20 september 2009

Tijdens de startdienst heeft Jan Gommer, voorzitter van de kerkenraad, de renovatie afgesloten en de kerk weer in ontvangst genomen door het onthullen van een Olijfbom. Een herinnering aan de patio.

Op zaterdag 19 september is er een afsluitende ontmoeting geweest met medewerkers van de bij de renovatie betrokken bedrijven, leveranciers, sponsors, vertegenwoordigers van de locale overheid, vrijwilligers die betrokken waren bij de renovatie van de zalen/jeugdthunk en opruimers en schoonmakers.

Het openhuis/kerk voor de buurtbewoners, belangstellenden en de kerkleden was bijzonder gezellig. De jeugd heeft zich vermaakt op het springkussen buiten. Aan het eind van de dag hebben we samen een zegen gevraagd over de gerenoveerde kerk.

Een goed gevoel om samen te genieten van de nieuwe "Ontmoetingskerk". We hopen dat de kerk met de nieuwe ruime ontmoetingsplaats zijn naam eer aan gaat doen.

Eigenlijk is het een nieuwe kerk. Buiten zijn de muren opnieuw gevoegd en voorzien van een beschermende laag, het dak geïsoleerd en belegd met nieuwe platen. Binnen heeft bijna alles een beurt gehad.

De inrichting is vernieuwd. De vergaderzalen opgeknapt in eigen beheer. Al met al iets waar we samen trots op mogen zijn.

Het college van kerkrentmeesters en de beheerscommissie zijn u bijzonder erkentelijk voor het vertrouwen, de steun, het enthousiasme en medewerking om dit project te mogen realiseren.

Als we ergens gingen zingen betekende dat op zondagmorgen vroeg op, om met auto en aanhanger naar de Ontmoetingskerk te rijden om piano en bankjes op te halen. Soms was dat best spannend als bleek dat niemand over een sleutel van de kerk beschikte. En na afloop moest alles weer terug de kerk in.

Meestal gingen we in optocht naar de plaats waar we moesten zingen, allemaal nog zonder navigatie middelen. En meestal ging dat goed behalve die keer dat we in Naarden moesten zingen en per abuis naar Hilversum reden. Toen hebben we hard moeten rijden om toch op tijd in de kerk te zijn.

Goede herinneringen zijn er ook aan de repetitie avonden in de Ontmoetingskerk. Jong als we toen waren bleven we na afloop nog een poosje in de kerk en zorgde de koster voor drankjes. Vaak had hij er ook nog wel iets bij en zaten we te smikkelen aan de bitterballen. Zo had het koor ook nog een sociale functie.

Toen de dirigent en de pianist aangaven te willen stoppen, is nog wel gepoogd het koor voort te zetten maar dat was weinig succesvol. De Young People Singers waren oud geworden en jonge aanwas kwam er niet. Het einde van een heel mooie tijd.

Bron: Willem van Dijk en anderen

Kerstnachtdienst 1972

Stella Maris repeteerde in die tijd in de Ontmoetingskerk. Het koor zou haar medewerking verlenen aan de kerstnachtdienst. Helaas moest de dirigent zich afmelden vanwege ziekte. Of ik, Klaas Lamminga, als dirigent van het kinderkoor, het koor zou kunnen dirigeren. Zo viel mij de eer te beurt het koor te mogen dirigeren met o.a. het Magnificat van Charpentier. Inderdaad een hele eer, want wij waren in augustus in Lelystad komen wonen.

Lied van de week

In 1973 werd het toen 'nieuwe liedboek' geïntroduceerd. Dat deed men landelijk met het 'Lied van de week'. Omdat er nog niet voldoende liedboeken beschikbaar waren werd hier een boekje samengesteld met die liederen. Dat werd 'gebrand' en gestencild door Dicky van Doodewaard. Het lied van de week werd eerst door het kinderkoor en later door enkele volwassenen voorgezongen. Die oefenden op zaterdagavond bij mij thuis en we verdeelden ons daarna over de verschillende diensten.

"LIEDEREN VAN DE WEEK"
edities 1973-1974

Bij de keuze der liederen is, voor zover mogelijk, rekening gehouden met a) het "kiesbare" leesprofiel van de westerse kerk, b) het "nieuwe" lectionarium in de Rooms-K.N.E.; het lezen 7 achter de liednummers geeft aan, dat het verslag in kwestie werd vastgelegd op de platenreeks "Zingt voor de Heer een nieuw psalm" en dus alleen te beluisteren is; het teken 8 achter de liednummers geeft aan, dat de keuze overeenstemt met de lijst van "zondags-" of "hoofdliederen" in de Evangelisch Lutherse Kerk; het teken 9 voor de liednummers geeft aan, dat de correspondentie is met de schoolzondagsdienst van de N.C.R.V. en het betrokken boekje van Dr. J. van der Meer.

Datum, met het oog waarop het lied is gekozen	klassieke benaming	nieuwe benaming in de Rooms-K.N.E.	beginregel van het lied	Gezang nummer
7 October 1973	17e no Pinksteren (quartafter)	27e zondag door het jaar	De Heer spreekt; Voor: "In hartjehele"	187
14 October 1973	18e no Pinksteren	28e door het jaar	De lasten worden de belaten	207
21 October 1973	19e no Pinksteren	29e door het jaar	Als woning opgezeden	112
28 October 1973	20e no Pinksteren	30e door het jaar	Wilt gedenke Code zinget "30"	
4 November 1973	21e no Pinksteren	31e door het jaar	Voor alle heiligen rustend na hun werk	299
11 November 1973	22e no Pinksteren	32e door het jaar	God zij gelooft in alle tijden	

Financiën renovatie

Als penningmeester van een kerk heb je te maken met diverse inkomsten en uitgaven en probeer je deze zo goed mogelijk te beheren.

Maar eerlijk gezegd een renovatie van een kerkgebouw, financieel te onderhouden en te begeleiden kost toch wel enige of eigenlijk vele hoofdbreken, kortom een grote extra klus bovenop het gewone werk. Maar het is gelukt en hoe.

We begonnen met een taakstellend budget van € 1.250.000 voor renovatie en meubilair. Om het geheel compleet te maken werden de zalen ook aangepakt en het budget verhoogd met € 81.000 naar totaal € 1.331.000. En hier moest en zou het voor moeten gebeuren.

Snel werd duidelijk dat er toch nog wel enige belangrijke wijzigingen aangebracht moesten worden glazen schuifwanden, vernieuwing geluidinstallatie, etc. met gevolg dat we in totaal een overschrijding van € 60.771 hadden als gevolg van wijzigingen en extra onderhoud. Totaal heeft deze renovatie met extra onderhoud en meubilair dus gekost € 1.391.771 = 4,57% boven het budget.

De gemeenteleden hebben € 153.529 extra bijgedragen voor de renovatie door middel van onderlinge werkzaamheden en spontane acties.

Doordat de rente op dat moment nogal wisselde hebben we met maandelijks geld wegzetten op spaarrekeningen voor kortere tijd een bedrag van € 29.142 bijeen gespaard aan rente.

Aan diverse externe fondsen zijn verzoeken gedaan in brieven met bijbehorende financiële gegevens, ons te willen helpen het geheel rond te krijgen met gevolg totaal € 150.000 aan extra geld. Tevens ontvingen we nog van diverse sponsoren € 14.750 zodat er aan extra inkomsten € 347.421 binnenkwam. Ik kan U zeggen als penningmeester wordt je daar erg gelukkig van en maakte, dat wij met veel plezier, ondanks sommige tegenslagen dit extra werk hebben mogen doen, met vooral dank aan allen die hieraan hebben meegewerkt.

Bron: Louw Keegstra

Toen er een dame met een blauw schoonmaakdoekje uit het toilet kwam, vroeg ik haar of ze de tafels in de patio schoon wilde maken. Even later zag ik haar bezig met het schoonmaken van de tafels, met een blauw doekje, ik dacht o help en vroeg haar, is dat het doekje waar je de toiletten mee schoon hebt gemaakt? Gelukkig zei ze nee. Ik heb toen een uurtje uitleg gegeven hoe we snel, efficiënt en hygiënisch kunnen schoonmaken. Het is belangrijk dat je verschillende kleuren doekjes gebruikt, een rood doekje voor de toiletten en een rode emmer, voor interieur (tafels en stoelen) een blauw doekje met blauwe emmer en voor de keuken een groen doekje.

Dit geeft aan dat schoonmaken ook een vak is. Tot op heden wordt deze kleurmethode nog door Petra gebruikt.

Het was wel ondankbaar werk iedere week alles onder dikke laag stof alleen al die stoelen in de kerkzaal stofvrij maken was wekelijks een hele klus.

De eindschoonmaak hebben we met een grote ploeg gedaan. Poetsen, vloerschrobben, lampen schoonmaken en ramen lappen, die maar niet schoon te krijgen waren.

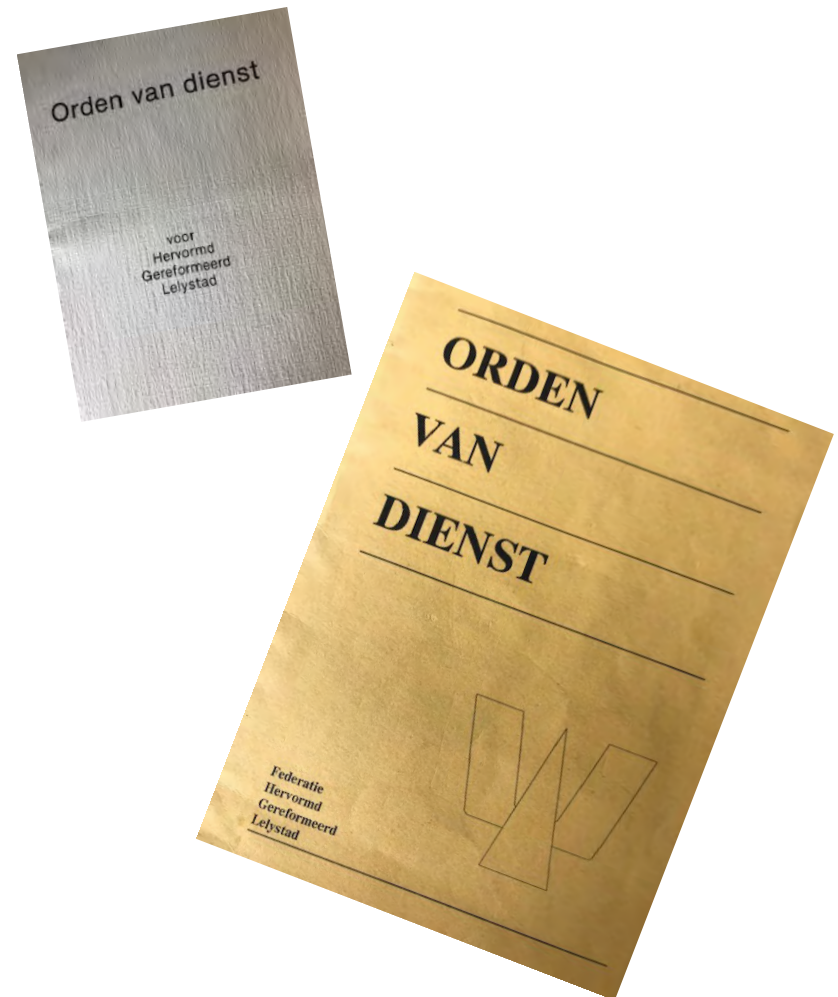
Daarna kregen we zondags nog wel eens te horen, als de zon op de ramen scheen, de ramen mogen ook wel gelapt worden. Nu is er nog steeds een groepje die eens in de twee maanden op een morgen de ramen lapt.

Met veel plezier en gevoel van saamhorigheid hebben de vrijwilligers de kerk gepoetst en geboend en er was ook altijd even tijd voor een kop koffie en wat lekkers en soms ook een goed gesprek.

Bron: Anna van der Scheer mede namens de vrijwilligers

Orden van dienst

In de eerste jaren is er door een commissie op verzoek van de kerkenraad om wat meer eenheid in de vieringen te brengen een 'orde van dienst' samengesteld. Dat gebeurde vanuit de gedachte "de gemeente viert en de voorganger gaat daarbij voor". Eerst was dat een inlegvel bij het liedboek. Later zijn daar boekjes voor gemaakt. Het witte eerst en een commissie later de gele.

Paaswake 1980 t/m 2000

In 1980 werd voor de eerste keer een paaswake gehouden, waarbij we 's ochtends in het donker naar de kerk gingen. Daar werd ons dan een kaars en een liturgie uitgereikt. In de hal stond de paaskaars en werd daar voor het eerst aangestoken. Vanaf die kaars werd het licht doorgegeven aan iedereen. Zo werd het licht in de hal. Door blokfluiten begeleidt zongen we het lied "De toekomst van de Heer is daar" en ging zo de kerkzaal in. We zongen net zo lang tot iedereen binnen was. In 1980 waren we met 80 mensen bij elkaar. In de jaren daarna liep dat aantal op tot boven de 200.

De ideeën over de Paaswake kwamen uit de Kloosterkerk in Den Haag. In 2001 mochten we niet meer met een kaars in de hand naar binnen. De brand in Volendam maakte een eind aan het branden van kaarsen in de kerk en op school.

Paaswake 2011

Schoonmaak tijdens renovatie

Tijdens de verbouwing van de kerk was er iedere dag veel stof en bouwvuil.

Voor koster Aart was het een te grote klus om vrijdagmiddag als de bouwvakkers weg waren de kerkzaal en toiletten schoon te maken, voor de dienst van zondag.

Een aantal vrijwilligers melden zich dan ook om op vrijdagmiddag de kerkzaal en toiletten schoon te maken, ook ik gaf mij op om te poetsen. Bij de eerste vrijdag zag ik dat niet iedereen bekend was met project-schoonmaak.

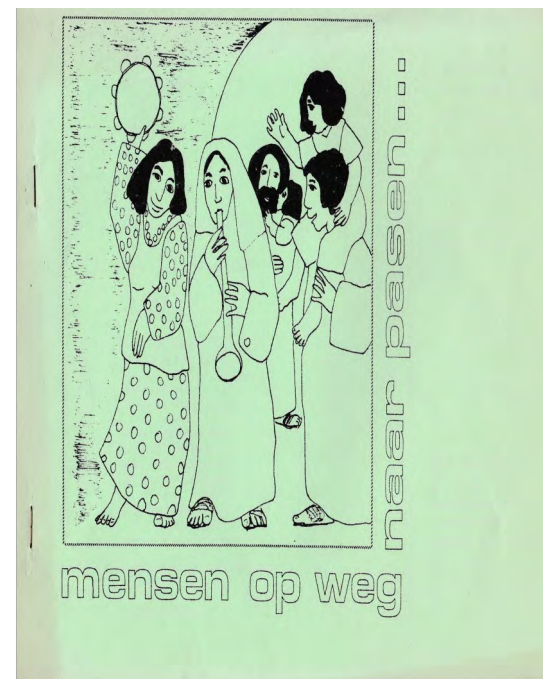

Veertigdagentijd

De 40 dagen voorafgaand aan Pasen werden ondersteund met platen en een 'huisboek' ook te gebruiken voor de kindernevendienst. De commissie waar deze ideeën naar voren werden gebracht en uiteindelijk gerealiseerd bestond uit mensen uit verschillende plaatsen. Het 'huisboek' is overgenomen van een kerk in Utrecht. Daarna werd het idee ook landelijk overgenomen met een 40-dagen kalender en maakten we dus niet meer zelf zoiets.

**Herfstfair
2008
t.b.v. renovatie**

Cantorij

Het jaartal kan ik niet meer terugvinden, maar de volgende oproep voor de cantorij heeft in het kerkblad gestaan.

*Uit het artikel in het kerkblad van destijds:
Zit Lelystad op zo'n cantorij te wachten? Zoals er in onze gemeente behoefte is aan sobere leerdiensten, aan gezinsdiensten, themadiensten, gebedsdiensten of aktiediensten, zo blijkt er ook behoefte te bestaan aan vieringen met een wat*

uitgebreidere liturgie, niet om weer eens iets nieuws te verzinnen, maar vanuit een besef van oude liturgische tradities. Dergelijke diensten, waarin de cantorij een flink aandeel heeft, moeten gezien worden als een poging om iedereen er bij te betrekken en er zo een levendige en stijlvolle viering van te maken.

Ik had contact gehad met een cantor-organist die in Lelystad was komen wonen. Hij wilde wel voor een geringe vergoeding de cantorij opstarten. Helaas bleek toen ik terugkwam van de zomervakantie dat hij een benoeming als cantor-organist elders had gekregen.

Er hadden intussen wel voldoende mensen gereageerd om met een cantorij te beginnen. Samen met Welmoed Lijzenga (piano) zijn we toen begonnen op 29 oktober 's avonds om 7.30 uur in de kapel van de Agora!

De eerste diensten van de paascyclus lied Welmoed weten dat haar broertje het begeleiden wel zou overnemen. Dat bleek achteraf een gouden greep. Haar broer, Eeuwe Zijlstra is organist van de grote kerk in Harlingen.

Acties Fondswerving renovatie

Een belangrijk moment in de historie van de Ontmoetingskerk is de periode van renovatie.

Voor de fondswerving is destijds een groep vrijwilligers uit onze gemeente samengesteld die verzocht werd diverse acties te bedenken en uit te voeren om zo een bijdrage te kunnen leveren aan de realisatie van de renovatie.

Zonder compleet te kunnen en willen zijn waren er toch wel een paar tot de verbeelding sprekende acties.

Bijv. de "talentenjacht". Aan ieder gemeentelid werd één euro gegeven met het verzoek daar met inzet van talent- en inlevingsvermogen meer euro's van te maken. In het verloop van deze actie werd door gemeenteleden een grote vindingrijkheid aan de dag gelegd met een verbluffend resultaat.

Ook de "kopjesactie" mag genoemd worden. Hierbij werd aan alle gemeenteleden gevraagd hun overbodig en/of incomplete servies in de vorm van kopjes of bekers in te leveren. Op grote tafels werden deze gesorteerd en uitgesteld in de hal van de kerk, waarbij de kopjes door gemeenteleden voor één euro (terug) gekocht konden worden en aan de bar van de keuken gevuld met koffie of thee. Ook de bloemschikgroep heeft hierin veel creativiteit getoond door kopjes of bekers met boeketjes te verkopen.

De meest in het oog springende actie is denk ik toch wel de "plantjesmarkt" geweest. Met de inspirerende steun en medewerking van de fam. Stempher op de Groene Velden zijn heel veel voorjaars- en zomerbloeiende planten voor de ingang van de kerk letterlijk over de toonbank gegaan. Ook in de jaren daarna is nog een aantal keren de plantjesmarkt succesvol gehouden. In 2013 als bijdrage aan de aanschaf van een nieuwe piano en in 2014 als bijdrage aan de zonne-collectoren.

Deze periode is, mede door de prettige en initiatiefrijke groep vrijwilligers, als zeer verrijkend ervaren. Vooral de samenbindende factor bij vrijwilligers en gemeenteleden is blijvend gebleken.

Bron: Wim Mafait mede namens de vrijwilligers

De meeste aandacht ging uit naar het overkappen van de patio. Ook de grootste kostenpost. Maar er moest meer gebeuren. De vergaderzalen vroegen ook om renovatie zoals een nieuw plafond en isolatie, verlichting, nieuwe inrichting enz. Er was een (te) klein bedrag voor gereserveerd. Dat betekende veel inzet van vrijwilligers. Hans Dam had de regie op zich genomen. We herinneren ons nog hoeveel stof er vrij kwam toen de plafonds werden verwijderd. Gelukkig hebben we veel vrijwilligers en goede vakmensen binnen de Gemeente. We denken aan het vele schilderwerk dat is uitgevoerd door met name Feiko Lanjouw. Het jeugdhonk is in goed overleg en met medewerking van de jeugd tot fraaie up to date ruimte geworden.

Maar ook onder de vloer is het nodige gebeurd zoals verwarmingsbuizen isoleren, leidingen verleggen, etc. Vrijwilligers hebben dagen onder de vloer vertoefd.

Er was behoefte aan ruimte voor de repro. Voordien stond de apparatuur bij iemand thuis. Aart ter Maat, de repro-manager in die tijd, had zo zijn wensen. In goed overleg is er een passende ruimte ontstaan.

De beamer deed zijn intrede. Er waren wensen ten aanzien van een grotere regie kast en verbetering van het systeem. De technici, vrijwilligers hebben dat in overleg met de beheerscommissie keurig ingevuld.

De Diaconie had als wens een rolstoelvriendelijke ingang. Ook dat is gerealiseerd dank zij een bijdrage van de Diaconie.

Om financiële redenen was het voorstel om vloerbedekking in de patio te leggen. De architect vond dat niet passen bij het geheel. Zijn wens was een houten vloer. Na enige discussie bood hij aan de vloer te sponsoren.

Zoals bij elke bouw zijn er tegenvallers of meerwerk door nieuwe wensen. De penningmeester gaf maandelijks een overzicht van de gang van zaken, dit had financiële consequenties.

Tegelijkertijd met onze plannen was de burgerlijke gemeente bezig met het herinrichten van het gebied rond de kerk zoals nieuwbouw van de twee scholen. Dit geïntegreerd in een multifunctioneel gebouw. Het huidige Atolplaza. Tijdens de inspraakavonden bleek dat de omgeving erg ongelukkig was met het parkeren bij de kerk. Dit gaf regelmatig overlast en de aanrijroute was door de wijk. Dit gaf ons de gelegenheid onze plannen en wensen in te brengen. In overleg met de gemeente is ook het gebied rond de kerk opnieuw ingericht en heeft de kerk zijn nieuwe inrit met parkeerplaatsen gekregen.

Bron: Jan Ovinge en Carla van 't Zet

We hebben enkele jaren tijdens de Pasen van zijn begeleiding gebruik mogen maken.

Dat waren overigens de diensten op donderdag en vrijdag in het Lichtschip. Voor de Paaswake gingen we naar de Ontmoetingskerk.

Bron: kerstnachtdienst 1972 t/m cantorij: Klaas Lamminga

Hoe de Ontmoetingskerk ons tweede thuis werd

In de zomer van 1978 verhuisden wij als gezin van Haarlem naar Lelystad. Er volgde letterlijk een barre winter. Lelystad raakte ingesneeuwd en ik kende hier nog niemand!

Mijn man Henk ging naar het werk en ik zorgde voor het gezin met als enig uitje de zondagse gang naar de kerk.

Het kerkgebouw had een donker interieur en kwam mij somber over. Erg veel hout en bruin en heel, héél veel mensen. Er was nog geen koffiedrinken na de dienst dus contact maken was best lastig. Zo langzamerhand werden we toch actief van crèche tot kerkenraad.

In 2008 werd ik gevraagd voor de Fondswervingscommissie verbouwing Ontmoetingskerk samen met Henk van Dijk, Wim Mafait, Miny Nevenzel, Bert Oosterheerd en Henk van der Scheer.

Ik was direct enthousiast want de overkapping van de patio zag ik helemaal zitten. We hebben met elkaar een fantastische tijd gehad met enorm veel succesvolle acties en een groeiende saamhorigheid. We beleefden als kerkgemeenschap "Gouden Tijden"!

Door omstandigheden kwam tijdens de verbouwing de functie van koster vrij. Henk was al enkele jaren hulpkoster en lid van de beheercommissie. Vanwege de fondswerving raakte ik ook steeds meer en meer in de ban van het gebouw. Er waren mensen die zeiden dat het kosterchap wellicht iets voor ons zou zijn. Henk heeft gesolliciteerd en in 2009 is hij koster geworden van de Ontmoetingskerk.

Er was veel werk te doen en we mochten veel dingen naar eigen inzicht aanschaffen en organiseren. We hebben drukke maar fantastische tijden meegemaakt. De patio is een prachtige zaal en veel mensen wisten de kerk dan ook te vinden voor feestjes, partijen, cursussen en andere bijeenkomsten maar ook voor uitvaarten. Steeds weer was men enthousiast over deze mooie accommodatie. Doordat de omgeving van de kerk ook was aangepakt werd het gebouw weer meer zichtbaar en vele buitenstaanders dachten dat het een nieuwe kerk was. De mooie tuin om de kerk levert daar ook zeker een bijdrage aan. Er is getimmerd, geschilderd, verwarmingsbuizen onder de grond vervangen, zonnepanelen geplaatst. Teveel om op te noemen. Met hulp van velen hebben we er met elkaar een waar "thuis" van gemaakt. Wanneer wij de leeftijd van de kerk verraden kon men het nauwelijks geloven. De maand december was voor mij altijd heel speciaal. Dat begon al met de Sinterklaas en eindigde met de jaarwisseling. Met onze eigen versierders wordt elk jaar, direct na het uitzwaaien van de Sint, de kerk versierd en dan is voor mij de kerk een waar sprookje met de kerststerren aan de buitenkant van het gebouw en de versiering en lichtjes binnen in. Met de geur van koffie en Glühwein, kerstvieringen van Ontmoetingsclub, kinderclubs, verenigingen en scholen. En niet te vergeten de kerstconcerten, kinderkerstfeest, kerstnachtsdiensten en de Kerst-Inn. Druk maar ontzettend gezellig! Kerst ging nooit geruisloos aan ons voorbij. Inmiddels kenden we het gebouw van de nok tot ver onder de grond. Zo werd niet alleen het gebouw maar ook onze gemeenschap een waar 2e thuis om in te wonen.

Bron: Ans Fernhout

Persoonlijke herinneringen aan de Ontmoetingskerk

Toen wij eind januari 1974 in Lelystad kwamen wonen in de nieuwe wijk Zandbank toog ik op de eerste zondag naar de Ontmoetingskerk. Nog helder staat mij voor de geest de vriendelijke verwelkoming in de hal. Ik kreeg een kersvers "Liedboek voor de Kerken" in de hand gedrukt. Zover was de kerk in onze oude woonplaats St. Annaparochie nog niet. Zeer opgetogen kwam ik bij vrouw en kind na afloop van de dienst weer thuis. Hier zijn ze tenminste bij de tijd zo was onze conclusie. Het kerkgebouw zelf was voor mij als liefhebber van hedendaagse architectuur ook al een belevenis. In de week na dit kerkbezoek kwam ook domínee Houtman al op bezoek. Hoewel wij ons hadden voorgenomen het op kerkelijk gebied hier rustig aan te doen, één van de redenen om uit St. Annaparochie te vertrekken,

De penningmeester is aan de slag gegaan met het uitzoeken waar extern geld te halen was. Wim Mafait heeft met een groep de fondswerving binnen de Gemeente opgezet.

Na enige vertraging is de bouw in het najaar van 2008 begonnen. Een werkgroep is begonnen met het maken van plannen voor de inrichting van de kerk zoals verlichting, nieuwe stoelen, de kleurstelling, etc. Het kiezen van nieuwe stoelen is altijd een precair punt. De werkgroep heeft gekozen voor het proef-zitten na de zondagse kerkdienst. In overleg met de koster werd de keukeninrichting uitgekozen. Met alle betrokkenen is afgesproken dat de zondagse kerkdiensten in het gebouw doorgang zouden kunnen vinden.

Koster Aart van Grootheest (met Elly aan zijn zijde) had aangegeven over pensioen na te denken. De planning was 2010. In het voorjaar van 2009 heeft hij aangegeven vervoegd met pensioen te willen gaan. Na zoveel jaren van trouwe dienst was dat te verwachten. Door de Kerkenraad werd besloten de ontstane vacature te vervullen. De familie Fernhout solliciteerde naar de functie. Een grote stap omdat Henk een grote staat van dienst had als buschauffeur. We hebben geen spijt gehad van deze keuze. Maar ook een mooie uitdaging om handen en voeten te geven aan de exploitatie van het opnieuw ingerichte gebouw.

had de dominee ons al uit te tent gelokt. Zo was Fokje al rap lid van de vrouwencontactgroep en ik binnen het jaar ouderling.

Ook was ik voor we in Lelystad kwamen wonen al min of meer lid van het jeugdkoor "The Young People Singers". Dat kwam door collega Rent Fokkens opzichter bij het architectenbureau in Leeuwarden waar ik werkte. Hij was opzichter voor ons bureau bij de bouw van een proefbedrijf in Lelystad. Toen ik hem vertelde dat ik binnenkort naar Lelystad verhuisde was zijn vraag of ik van zingen hield. Dat moest ik bevestigend beantwoorden en zo was ik meteen lid van het koor. Naast de wekelijkse kerkdiensten kwam ik dus ook door de week in de Ontmoetingskerk. We hebben daar zelfs een plaatopname gemaakt. Na verloop van tijd kwam ik er achter dat er in Lelystad ook een zangvereniging *Stella Maris* was. Daar was ik liever lid van geworden. Dus na een jaar ben ik bij het jeugdkoor gestopt maar toen was ik inmiddels ouderling. Zodoende heeft het nog een paar jaar geduurd voor ik lid van *Stella Maris* ben geworden.

Verbouw Ontmoetingskerk

Toen ik ben gestopt met werken las ik in het kerkblad dat er een coördinator verbouw Ontmoetingskerk werd gevraagd. Ik heb mij daarvoor aangemeld en samen met het college van kerkrentmeesters, Harm Burgstra en Rob Bakelaar daaraan gewerkt. Na een inventarisatie van de wensen van de diverse gebruikers van het kerkgebouw en het opstellen van een programma van eisen ging Rob Bakelaar aan de slag. Al gauw bleek dat een ontwerp op basis van dit programma financieel onhaalbaar was. Maar na een forse versobering van het ontwerp was het tijd om de oorspronkelijke architect Onno Greiner te raadplegen wat hij ervan vond. Ons was bekend dat hij niet een erg gemakkelijke man was. Daarbij kwam ook nog dat hij hele slechte herinneringen had aan de samenwerking met de Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders. Wij hadden in een bouwkundig tijdschrift zijn ongenoegen daarover gelezen. Daarom gingen we toch enigszins met knikkende knieën op pad. Toen de schets op tafel kwam was zijn eerste uitroep "iedereen wil bij mijn gerealiseerde gebouwen de patio overdekken". En na een verdere bestudering was zijn conclusie dat we helemaal van God los waren. Dat konden wij als lid van de kerk toch niet zomaar over onze kant laten gaan. Nu kende ik de heer Greiner niet persoonlijk dacht ik.

Maar toen hij binnen kwam in de spreekkamer waar wij zaten in afwachting van zijn komst, flitste door mij heen: waar ken ik deze man van.

Ik heb eens naast hem gezeten tijdens een uitvoering van het Nationaal Ballet in het Muziektheater in Amsterdam. Tijdens de koffie bracht ik het gesprek daarover op gang. Niet dat we daarna meteen vrienden werden, maar toch, het ijs was gebroken. Ik kreeg zelfs een boek van hem mee waarin al zijn gebouwen zijn aangegeven met foto's en een beschrijving en dus ook de Ontmoetingskerk. Later toen het ontwerp nog verder uitgewerkt was en ook een aantal van zijn opmerkingen waren verwerkt, liet hij echter weten dat hij ons een proces zou aandoen. Daarover hebben we echter nooit meer iets gehoord.

De verbouw van de kerk verliep uiteindelijk ook niet zonder problemen. Vooral de gemeente Lelystad deed moeilijk omdat men vond dat het strijdig was met het bestemmingsplan. Dat moest worden aangepast met de nodige tijd voor de ter inzage legging. Het heeft een vertraging van de bouw tot gevolg gehad. We hadden de verbouw van voorjaar tot najaar gepland zodat we in het vergaderseizoen klaar waren. Nu begon de bouw in de herfst zodat er heel wat kunst en vliegwerk nodig was om de zondagse kerkdiensten en de vaste wekelijkse vergaderingen te kunnen houden.

Maar wat voor altijd in mijn geheugen is gegrift is dat de verbouw een grote hartverwarmende samenhang in onze kerkelijke gemeente te weeg heeft gebracht.

En nu nog elke keer als ik langs de Ontmoetingskerk kom kijk ik met een warm gevoel naar het gebouw en denk ik weer even aan het prachtige resultaat. Niet onvermeld in dit kader is nog het volgende. Dankzij ons inmiddels overleden gemeentelid Jelmer Jellema staat het driehoekige dak van de Ontmoetingskerk in het hart van de Polderdreef. Er is bij de oorspronkelijke bouw veel te doen geweest over de definitieve situatie zoals ik hiervoor heb aangegeven. Ooit is het de bedoeling geweest dat de Parkdreef doorgetrokken zou worden naar de Kustendreef. Dat was zeer tegen de zin van architect Greiner. Hij wilde juist de kerk integreren met de scholen die er omheen zouden worden gebouwd als een soort buurtcentrum. Toen dat niet kon is de kerkzaal aan de kant van de Fjord en het vroegere parkeerterrein bij de kerk helemaal gesloten uitgevoerd vanwege mogelijk verkeerslawaaï. Bezoekers met de auto naderden vroeger een weinig uitnodigend gebouw. Jelmer Jellema heeft er voor gezorgd dat het doortrekken van de Parkdreef dus niet meer mogelijk was door de kerk in het hart van de weg te plaatsen. Hij was als medewerker van de Rijksdienst coördinator van alles wat in die dagen in Lelystad werd gebouwd.

Renovatie van de Ontmoetingskerk, de patio overkapt

Herinneringen van het college van Kerkrentmeesters van destijds.

De patio is vaak een onderwerp van gesprek geweest in de Kerkenraad. Het idee om de ruimte te overkappen bleef als wens hangen. Door onder andere het steeds vaker koffiedrinken na de kerkdienst was er behoefte aan een grotere ontmoetingsruimte. Eventuele nieuwbouw heeft nog even gespeeld maar gezien de open en centrale ligging was dit geen optie. Het overkappen van de patio werd dus een serieus thema. Het College van Kerkrentmeesters kreeg opdracht van de Kerkenraad om daarmee aan de slag te gaan. Aan Harm Burgstra en Jan Tulner is gevraagd in overleg met architect Rob Bakelaar de mogelijkheden te onderzoeken. (zie blz. 25)

Als je met het één begint in een verbouwing komen er vaak meer zaken bij. De kerk is 35 jaar in gebruik en er is behoefte aan groot onderhoud. De asbest cementplaten op het dak waren eerder al vervangen en tegelijkertijd is isolatie aangebracht. De muren zijn opnieuw gevoegd. Na een inventarisatie bleek dat verdere renovatie gewenst was.

De eerste klus was het overkappen van de patio. De penningmeester heeft een budget opgesteld. Samen met het bouwteam en Commissie van Beheer (Piet Hessels) zijn de planopties doorgesproken. We herinneren ons de eerste reactie toen de architect met het plan kwam. "Moet het zo hoog worden"? Rob Bakelaar heeft ons weten te overtuigen dat dit voor voldoende inhoud en daglicht het beste plan was. Na afstemming op het beschikbare budget is het plan voorgelegd aan de Kerkenraad en de Gemeente. Ook daar moest men wennen aan het plan. Reacties zoals: Moet het zo hoog, zoveel glas, zoveel geld en de financiële risico's. Na zorgvuldige uitleg aan Kerkenraad en Gemeente door de architect over het plan en de penningmeester over de financiële dekking, kregen we de handen op elkaar. We konden aan de slag. De bouwcommissie en de architect hebben de vergunningen en de afspraken met de aannemers en onderaannemers verder uitgewerkt. Voor de financiële dekking moest nog wel het nodige gebeuren i.v.m. de financiële taakstelling. Hiervoor was het nodig externe sponsors te benaderen en een fondswerving onder de gemeenteleden te houden.

Jeugdwerk

In het verleden werd het jeugdwerk behartigd door een jeugdraad. M.i.v. het seizoen 1977/1978 had elk lid van de jeugdraad een eigen sectie onder zijn/haar verantwoordelijkheid.

In die tijd waren er de volgende secties:

Catechisaties
Opbouwwerk nieuwe wijken
Kinderdiensten Ontmoetingskerk
Kinderdiensten Agora
Zondagscholen 't Ytje en gebouw Kempenaar, Jeugddiensten en Combo
Sozen en Credo
Prutsertjes en Creatieve club

Bron: Harry Tennekes en informatiegids Geref. Herv. Lelystad 1978

Jaren later kwam voor het jeugdwerk het Pleintje. Daaronder vallen de volgende groepen (in alfabetische volgorde):

Crèche
Credo (vanaf 16)
Gezinsdienst
Huiscatechese
Catechese verstandelijk gehandicapten
Jeugddienst
Jeugdkerk
Jongerenbezoekwerk (18-23)
Jongerengespreksgroep (vanaf 18)
Kindernevendienst
Kringen (12 – 20)
Mediatheek
Muziekbox (geluidstechniekafdeling van het jeugdwerk)
Ouderkring (om ouders te steunen bij de geloofsopvoeding)
Prutsertjes (8-12)
Sir a Roet (jongerendisco 12-16)
Soos (vanaf 16)
Tienerclub Betweeners (12-16).
20+
Vrijplaats (Maaltijd als ontmoetingsplaats in de Roef, vanaf 18)
Young Voices (jongerenkoor, vanaf 16)

Bron jaarverslag het Pleintje '94-'95

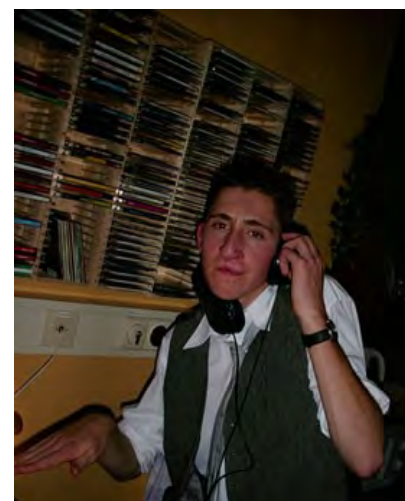
Bonte avonden

Als start van het kerkelijk werk in september is een aantal jaren een Bonte Avond georganiseerd. Hierbij werd alle aanwezige talent uit onze gemeente aanbeoord. Traditioneel voerden de predikanten een toneelstuk op waarin ze elkaar de maat namen. Louw Keegstra en Wiebe Nijlunsing zorgden voor de komische noot in een one-man show maar ook wel voor ontroerende momenten. Fré Wiersma en Grietje van Velthoven verzorgden als zingende zusjes het zanggedeelte en ook kostervrouw Ans Fernhout toonde haar ongekende talenten. Ik mocht het geheel presenteren en had daarvoor speciaal een zeer opzichtig colbertje en een vlinderdas aangeschaft. Het waren druk bezochte avonden waar nog lang over na gesproken werd. En ze werden altijd besloten met een inspirerende en indringende toespraak van Henk Breukelman, de grote organisator van de Bonte Avond.

Oprit 95

Onder deze titel is door de landelijke kerkelijke jeugd-organisaties een manifestatie gehouden met als doel om te komen tot een eigentijds jongerenwerk. Onze predikant Niek van Exel heeft gestimuleerd dat ook onze kerk daaraan zou deelnemen. Eerst in eigen kerk 18 november 1995 en later tijdens de landelijke manifestatie op 20 november 1995 in het Catharijne College in Utrecht. Wij hebben daar een tribunaal opgevoerd. De aanklacht luidde: de geloofsopvoeding stinkt, want er is te weinig actieve kerkelijke betrokkenheid. Daarnaast is er een nauwelijks gelovige levenshouding te bespeuren. Dit alles in een heuse rechtbank waarin ik als rechter mocht optreden. Naast de rechter waren er hoofdgetuigen, een parketwachter, griffiers, een jury en nog andere opgeroepen getuigen. Het was een heel spektakel en ook landelijk hebben we hiermee flink aan de weg getimmerd.

De plek was echter nog veel meer dan dat, we vormden een community die met elkaar ook bezig ging en na ging denken over geloof en hoe we dat in deze tijd handen en voeten konden geven. Zo ontstonden er Hemels Gelag vieringen, de ideale mix tussen kerk en kroeg, tussen inspiratie, rust en gesprek. De jeugdgroepen, maar ook volwassen bezoekers van kerkcafé (vanaf 30 jaar) voelden zich er enorm thuis. En dat doen jongeren en volwassenen ruim 20 jaar na dato nog steeds en steeds weer opnieuw.

Aan al die initiatiefnemers, bouwers en mensen die hebben geholpen het jeugdthunk in al die jaren mee te laten groeien met de tijd, vele malen dank!

Bron: Jakob Stolk

Kerkennacht

Een aantal jaren hebben veel gemeenten rond 21 juni een kerkennacht georganiseerd.

Zo ook Lelystad! In Duitsland begonnen en in 2007 overgewaaid naar o.a. Nederland.

In Lelystad namen we hieraan voor het eerst deel op 24 juni 2011.

Vrij laat dus maar het kan erger; de provincie Zeeland was toen nog een witte stip op de kerkennacht-kaart en de hierin gelegen gemeente Kloetinge vond het in 2017 tijd worden dat ook in Zeeland een kerkennacht werd georganiseerd.

Het jaar dat de Rotterdamse Raad van Kerken voornemens was er mee te stoppen en diezelfde Raad in Amsterdam te kennen gaf om in 2019 nog beperkt deel te nemen, waarbij de 'inhoud' van 'beperkt' onvermeld bleef.

In 2011 vroeg de toenmalige voorzitter van de Kerkenraad van de Ontmoetingskerk mij om een kerkennacht te organiseren. Nog nooit van gehoord, maar toch, na nader onderzoek, deze vraag met 'is goed' beantwoord. Al organiserend kwam ik er achter dat ik misschien toch wat (te) snel had geantwoord.

Ik had namelijk begrepen dat ik het, na afloop van de kerkennacht gehoord te hebben 'ten onrechte', in m'n eentje moest zien te klaren.

Wel had ik al gehoord van de kreet 'Wie-Wat-Waar-Waarom'!

Ik begon dus maar met wie; wie kan ik benaderen om te vragen wie wat kan doen.

Op zichzelf was dat al geen gemakkelijke vraag want dan moet je wel eerst de kerkelijke organisatie kennen.

Om een inleiding niet langer te maken dan nodig is: Het is me gelukt!

De deelnemers aan onze Kerkennacht zijn op de hierna opgenomen foto's te zien en ik heb aangenomen dat die geen toelichting behoeven. Wel wil ik allen nogmaals, vanaf deze plek, voor hun bijdrage op die avond, hartelijk bedanken.

De volgende kerkennacht heb ik, u begrijpt het al, niet in m'n eentje maar met Piet de Jonge, jammer genoeg reeds overleden, georganiseerd.

Ik weet nog dat Jan Wagenvoort kwam als dominee. Hij had totaal geen gelovige achtergrond, had jaren gevaren en een ruig leven gehad, maar was bekeerd en dominee geworden. Dan krijg je hele andere verhalen en hele andere vragen.

Hele goede herinneringen heb ik ook aan Credo en dan vooral aan Credo kamp. We gingen 2 keer per jaar op kamp. De groep 16-20 jaar werd steeds groter: veel mensen namen vrienden mee, want het was zo gezellig. Als we op kamp gingen hadden we een paar vaste onderdelen: de dropping en op zondagochtend naar de plaatselijke kerk. Dan moest iedereen mee. We roken niet al te fris en zagen er wat slaperig uit, maar we zaten er wel!

Bron: Ina de Wolf—Molenberg

Jeugdhonek; kerk zijn voor jongeren

Middenin mijn puberteit verhuisden we naar Lelystad.

Ik had op dat moment weinig met de kerk, geloven geloofde ik wel, maar de kerk met al haar gedoe vond ik maar een schijnheilige poppenkast.

In Roosendaal zaten ze middenin een samen-op-weg proces en was er veel gedoe in beide kerkenraden en dat kregen we aan de keukentafel wel het nodige van mee, vooral de stress die ermee gepaard ging. In mijn ogen was dat wat in veel kerken gebeurde en was er te weinig aandacht voor datgene waar het werkelijk om ging.

Totdat Geert Holwerda, een klasgenoot, goede vriend en later huisgenoot mij meenam naar het Jeugdhonek. Een plek waar ik me meteen thuis voelde, het opende mijn ogen: blijkbaar schuilde daar ook een stuk kracht van de kerk. Iedereen kon daar zichzelf zijn, hoe verschillend we ook waren. Of je nou jezelf voor schut zette op de dansvloer, of je hing schuchter aan de bar, voor iedereen was waardering en aandacht en een ieder voelde zich mede verantwoordelijk voor het functioneren van deze plek. We konden er onze eigen tofste feesten organiseren en creëerden een geweldig alternatief voor uitgaan.

Ik en vele met mij hebben er een hele vriendengroep aan overgehouden, ik heb er zelfs mijn grote liefde gevonden en een redelijk deel van de groep die ik daar trof is nog steeds betrokken bij de kerk.

Herinneringen aan de Ontmoetingskerk

Ik ben zelf een half jaartje ouder dan de Ontmoetingskerk, en geboren en getogen in Lelystad, dus ik zal de bouw van de kerk mee hebben gemaakt. Daar heb ik alleen geen enkele herinnering aan, ik was te klein.

Ik weet nog wel goed dat er altijd zoveel kinderen in de kerk waren, dat alle zalen vol waren als er kindernevendienst was en we zaten ook in een volle ruimte. We deden niet aan knutselen of zo, dat kon ook niet met zoveel kinderen, dus ik denk dat we alleen een verhaal hadden.

Als er in de jaren 70 een baby'tje gedoopt werd, mochten alleen de kinderen die in die maand jarig waren op het liturgisch centrum. Anders paste het niet eens.

Heel in het begin, was er zondagsschool in Het Leerhuys, de school die er ongeveer naast stond. Het beeld van de hand van God met spelende kinderen erin hoorde ook bij die school.

Wel ligt mij nog iets op het hart over de inhoudelijke vorm van de kerkennacht. We hebben die, vind ik, tekort gedaan door die niet van tevoren, met de hele kerkelijke organisatie aan de orde te stellen.

In een interview dat ik tijdens de eerste kerkennacht met een journalist, vanuit een organisatie met een kerkelijke achtergrond, heb gehad, kwam de vraag: waarom en waarvoor een kerkennacht?!

Op zichzelf een voorspelbare vraag maar, die verdient een breder- dan een persoonlijk antwoord.

Maar ja, hij had mij aan de telefoon, dus moest het toch een persoonlijke worden.

Mijn antwoord, en na 2011 vanuit de 'diepte', was:

De kerk is er niet uitsluitend voor een dienst op zondag!

We doen veel meer dan dat, en dat dat willen we graag aan zoveel mogelijk mensen kunnen vertellen.

De meeste kerkelijke instellingen zijn lokaal en vaak ook mondiaal bezig in de sociale sector van de samenleving.

In Lelystad gebeurt dat doordat samenwerkende kerkgenootschappen met elkaar hebben besloten om diaconieën in te schakelen op sociaal gebied in onze lokale gemeenschap.

Hier heet dat nu het IDO, wat staat voor 'Interkerkelijk Diaconaal Overleg' en hierdoor zijn o.a. twee inloophuizen tot stand gekomen waar mensen terecht kunnen, die, kort gezegd, geen helper meer hebben.

En verder van huis, in hun vakanties, gingen met name jongeren, naar Kampala voor het bouwen van o.a een school, onder begeleiding van Kees Klerk.

En dat soort onderdelen van ons 'Kerkzijn' willen wij graag bij zoveel mogelijk mensen onder de aandacht kunnen brengen en wij vonden dat de KERKENNACHT daarvoor een goed podium zou kunnen zijn.

Helaas, is juist dat onderdeel onderbelicht gebleven en de oorzaak hiervan is, dat we wellicht te weinig tijd van voorbereiding hiervoor hebben gehad en/of het fenomeen 'kerkennacht' te laat en/of te weinig aandacht heeft gekregen.

Samenvattend: Naar mijn mening hebben we teveel aandacht besteed aan onszelf en dus, te weinig aan de ander!

Bron: Joop de Jong

Verblifdend Licht

Ussaste mensen brengen het vuur bij de ontmoetingskerk

Vertrekkende jongere

Verblifdend Licht

